

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 16 състав, в публично заседание на 19.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **2302** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба вх. № 5962 от 01.04.2009 г. по описа на Административен съд - С. град и вх. № 9400-0032 от 20.03.2009 г. по описа на Регионална митническа дирекция С. – М. К. на А. Н. Б. от гр. С., чрез адв. Р Орманлиева, срещу Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания (ППСПДВ) № 42 от 20.08.2008 г. на Н. на М. К., потвърдено с Решение № А-179 от 04.03.2009 г. на Директора на РМД - С., с което е задължен жалбоподателя да заплати сума в общ размер от 16 323,71 лева.

В жалбата се излагат доводи за нищожност на обжалвания акт като издаден от некомпетентен орган. На следващо място се твърди, че уведомлението за доброволно изпълнение № 9400-0086 от 19.05.2008 г. е издадено при преклудирание на правото на административния орган да процедира по този ред, тъй като съгласно чл. 20б, ал.3 от ЗМ, уведомяването не може да бъде извършено след изтичане на три години от датата на възникването на задължението, което, според уведомлението, е възникнало на 07.10.2003 г. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован не се явява, представлява се от процесуалния му представител, който поддържа жалбата и изразява искане за отмяна на ППСДВ. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът - началникът на М. К., който на основание Заповед № ЗМФ 1558/30.11.2009 г. е заличен и вместо него е конституиран началникът на М. Ю., редовно призован не се явява, не изпраща процесуален представител и не взима

становище по жалбата.

Заинтересованата страна – Национална агенция за приходите, редовно и своевременно призована, не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд С. град, I отделение, 16 - ти състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 26.09.2006 г. е изпратено писмо изх. № 99/1203 от Агенция „Митници” до Главна дирекция „Гранична полиция” - МВР за извършване на проверка относно наличието на регистрация в техните информационни масиви дали за периода 15.09.2003 г. - 15.11.2003 г. има регистрирано през държавната граница превозване на стоки с товарен автомобил с ДК № Е 4516 АН, както и в случай че е регистрирано преминаване на стоки да бъде дадена информация за техния вид. В отговор с писмо вх. № 99/1203/11.10.2006 г. по описа на ответника е предоставена поисканата с горе цитираното писмо информация. В същото е посочено, че на 29.09.2003 г.; 04.10.2003 г.; 07.10.2003г. и 15.10.2003г. товарният автомобил е превозвал бензин.

Видно от съставения от името на директора на Агенция Митници доклад на 27.05.2004 г. в Централно митническо управление - Дирекция „Митническо разузнаване” е постъпило писмо от митническата администрация на Република Г, съдържащо информация за регистрирани през 2003 г. на М. С износни операции с горива от Г за Б. В табличен вид към цитираното писмо са изброени износните операции, като сред тях е и процесния товарен автомобил с ДК № Е 4516 АН/Е1461 ЕА, превозващ бензин с износител МАМІDОІL JET-OІL и получател „Димекс Трейд” ЕООД на 07.10.2003 г. бензин с тарифен № 27101145, количество 12 521 кг. Получено е писмо вх. 99/1203 от 30.08.2006г. от Министерство на икономиката и финансите на Република Г, Централно управление „Митници и акцизи”, с което са изпратени копия на документите за специален износ с получател „Димекс Трейд” ЕООД и с молба да бъдат информирани дали действително горивата са пристигнали на българска територия. С друго нарочно писмо вх. № 99-00-0416/04 от 12.10.2006г. на гръцката страна са приложени заверени копия на търговски и транспортни документи.

В преписката е налична фактура № 046203, серия 81, издадена на 07.10.2003 г. с обозначен предмет продажба на бензин, клиент „Димекс Трейд” ЕООД с адрес град Р, номер на МПС - Е 4516 АН/ Е 1461 ЕА, водач на МПС А. Н., място на товарене Калохори и цел на спедирането „продажба” и Международна товарителница с отбелязване за приложени документи паспорт № * на името на А. Б..

Със заповед № 9114 от 29.11.2005 г. на директора на Агенция „Митници” на основание чл. 82 от Закона за държавния служител Н Х Шушков е назначен за Н. на М. К. за неопределено време, считано от 01.12.2005г. На 19.05.2008 г. до А. Н. Б. е изпратено Уведомление за доброволно плащане на публични държавни вземания с изх. № 9400-0093, връчено на 22.05.2008 г. Писменото доказателство не бе оспорено относно истинността му, поради което съдът го приема като годно да установи уведомяване за възникналите митнически задължения по чл. 206, ал. 3 от ЗМ.

В хода на съдебното производство, по реда на чл. 183 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, от жалбоподателя е изискано представяне на оригиналните екземпляри на намиращите се по делото копия на фактура № 046203/07.10.2003г., международна товарителница (ЧМР) от 07.10.2003г. и Евросертификат № А 64446. На ответника е предоставена възможност да представи посочените документи, за което делото е отложено в три

поредни съдебни заседания. На основание на чл. 158, ал.1 от ГПК ответникът е уведомен, че събирането на посочените доказателства затруднява делото, поради което му е предоставена последна възможност да представи същите. От страна на ответника не са представени в оригинал посочените документи, с оглед на което и в съответствие с разпоредбата на чл. 158, ал.1 от ГПК съдът е продължил разглеждането на делото без тях. На основание на разпоредбата на чл. 183 от ГПК, в случаите когато е изискано представяне на оригиналния екземпляр на приложен по делото препис и такъв не е представен, преписът се изключва от доказателствения материал. Ответникът по настоящото дело не е представил в оригинал изисканите по реда на чл. 183 от ГПК писмени доказателства, поради което същите се изключват от доказателствения материал по делото.

С писмо изх. № НД-2511/23.06.2009г. на директора на Управление пътни такси и разрешителни е представена квитанция за платена пътна такса от пътно превозно средство с рег. № Е 4516 АН от 07.10.2003г.

С писмо изх. № 20811/26.06.2009г. на заместник директора на Главна дирекция „Гранична полиция” е представено копие от дневник за преминаване на товарни автомобили за 07.10.2003 г. през ГКПП К., видно от който автомобил с ДК № Е 4516 АН/Е1461 ЕА, управляван от А. Б. има влизане в страната на 07.10.2003 г.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, неоспорено от страните. Съгласно заключителната му част се установява, че няма товарен автомобил, който да е от вид, идентичен с вида на процесния товарен автомобил с ДК № Е 4516 АН/Е1461 ЕА и да има вместимост 125 821 кг., увеличена с вместимост 11 074 кг. и не е възможен превоз на такова количество гориво с едно превозно средство, снабдено само с едно ремарке в един и същи час.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на обжалвания акт. ППСПДВ № 42 от 20.08.2008 г. на Н. на М. К. е обжалвано по административен ред с жалба вх. № 9400-0009 от 29.01.2009 г. на М. К., адресирано до директора на РМД - град С.. Жалбата е получена от решаващия орган на 04.02.2009г., видно от с писмо вх. № РМ 4408-0018/04.02.2009г. на РМД-С.. Решаващият орган се е произнесъл със своя акт - решение № А - 179 от 04.03.2009 г. в срока по чл. 211и, ал.2 от Закона за митниците. Не са представени доказателства, които да удостоверяват датата, на която решението на директора на РМД-С. е получено от жалбоподателя. Жалбата до съда е подадена преди получаване на решението, в срока за мълчаливо оспорване на акта. По тези съображения същата е подадена е в законоустановения срок и е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**. Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно чл. 160, ал. 1 от ДОПК, приложим в настоящето производство по силата на препращащата норма на чл. 211 к от ЗМ, съдът преценява законосъобразността на оспорения акт като изследва дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са приложимите процесуални и материалноправни разпоредби. Постановлението за принудително събиране на публични държавни вземания № 42 от 20.08.2008 г. е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 211а от ЗМ – Н. на М. К., в чийто район е възникнало неплатеното митническо задължение. По отношение на твърдението за нищожност на акта е представена заповед № 9114 от 29.11.2005 г. на директора на Агенция „Митници”, с която на основание чл. 82 от Закона за държавния служител Н Х Шушков е назначен за Н. на М. К. за неопределено време, считано от

01.12.2005г. Не са ангажирани доказателства от страна на жалбоподателя, които да удостоверяват, че към датата на издаване на постановлението Н Х Шушков е изпълнявал друга длъжност. Предвид изложеното, съдът намира възражението за неоснователно.

Съгласно чл. 206, ал.1 от ЗМ длъжникът трябва да бъде уведомен писмено за размера на митните сборове веднага след като те бъдат взети под отчет. В конкретния случай митническа декларация не е съставяна, което обуславя неприложимост на ал.2. Разпоредбата на ал. 3 на чл. 206 от ЗМ не може да се разглежда изолирано от текста, в който се намира и съответния раздел на закона. Уведомяването на длъжника и тригодишния срок от датата на възникване на митническото задължение са свързани с вземането под отчет на стоката, освобождаването ѝ и изплащане на митническите задължения. Разпоредбата има предвид уведомяване за определени от митническите органи митни сборове. Обжалваният митнически акт е ППСПДВ. Срокът по чл. 206, ал.3 от ЗМ касае уведомяването на длъжника за размера на митните сборове от момента, в който те бъдат взети под отчет. В случая под митните сборове следва да се считат тези, които са установени при последващата митническа проверка и са предмет на ППСПДВ. Поради това не може да се приеме, че 3 годишният срок по цитираната норма е изтекъл. За погасяване на митническото задължение от значение е петгодишния срок по чл. 212, ал.2 от ЗМ, който започва да тече от 1 януари на годината следваща датата на издаване на ППСПДВ. В подкрепа на извода досежно същността на предвидения срок в чл. 206, ал.3 от ЗМ е чл. 830, ал.2 от ППЗМ, съгласно която митническите органи могат да не вземат под отчет митните сборове, уведомяването за които не може да бъде извършено поради изтичане на предвидения в чл. 206, ал.3 от закона срок, поради което неиздаване на решение от страна на митническите органи в рамките на този срок не води до освобождаване на длъжника от митнически задължения, установени вследствие на допълнителна проверка и не обуславя незаконосъобразността на издадения акт поради допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Разпоредбата на чл. 199, ал.1, т.3 от ЗМ предвижда, че вносно митническо задължение за стока, подлежаща на облагане с вносни митни сборове, възниква при неправомерно въвеждане на митническата територия на Република Б в нарушение на разпоредбите на чл. 45 – 48 от същия закон. По делото не се спори, а това е видно от изявлението на ответника /Становище от Н. на М. К. изх. № 3300-0011 от 30.01.2009 г./, че липсват данни за осъществен митнически контрол спрямо превозното средство товарен автомобил с ДК № Е 4516 АН/Е 1461 ЕА и въведените стоки с него. Съгласно писмо рег. № 45345 от 05.10.2006 г. на заместник директора на ГД „Гранична полиция”, товарен автомобил с ДК № Е 4516 АН е преминал през ГКПП на 07.10.2003 г. в 00 часа през ГКПП К. шосе, като е бил натоварен с бензин. При тези данни съдът приема, че жалбоподателя на 07.10.2003 г. е въвел на митническата територия на Република Б стока, описана подвид /бензин/, с превозно средство Е 4516 ЕА, обозначено в оспорения акт. Изявлението на неучастващия в производството административен орган опровергава позицията на оспорващия, че той не е пренесъл товар през ГКПП К. с посоченото транспортно средство, но същото може да бъде ценено единствено досежно отразяването, че се касае за преминаване през граничния пункт на А. Б. като водач на МПС рег. № Е 4516 АН и че е превозван бензин. В постановлението за принудително събиране на публични държавни вземания този бензин е конкретизиран както по вид – бензин за

двигатели, така и по количество - в литри и килограми. В преписката се съдържа товарителница, която удостоверява предаване на описаната в постъпилите от гръцката митническа администрация документи стока, което обосновава извод, че преминавайки на посочените в постановлението дата и място през държавната граница на Република Б, А. Б. е превозвал с товарен автомобил рег. № Е 4516 ЕА именно 12 521кг бензин за двигатели. Гориво като предмет на доставка е вписано във фактура № 046203, серия 81, издадена на 07.10.2003 г. с обозначен предмет продажба на бензин, клиент „Димекс Трейд” ЕООД с адрес град Р, номер на МПС - Е 4516 АН/ Е 1461 ЕА, водач на МПС А. Н., място на товарене Калохори и цел на спедирането „продажба” и Международна товарителница. Посочените документи са изключени от доказателствения материал по делото, предвид разпоредбата на чл. 183 от ГПК.

От друга страна, тези документи удостоверяват продажбено правоотношение между гръцкото дружество и „ДИМЕКС ТРЕЙД” ЕООД. С оглед предвиденото в чл. 17 от Протокол 4 към европейското споразумение за асоцииране между европейските общности и техните страни членки, от една страна и РБ от друга страна относно дефиницията на понятието „стоки с произход” и методите на административно сътрудничество, представляващ подлежащ на издаване от митническите органи на страната по износа сертификат, удостоверяващ произхода на стоките и другите изисквания на протокола. В пункт 6 от образеца - приложение VI от цит. протокол е указано, че данните за транспорта на стоката се попълват по избор. Фактурата и международната товарителница за движение на стоката, предоставени по линия на международното митническо сътрудничество, не могат да бъдат ценени като преки доказателства за обстоятелството, че А. Б. е приел за превоз и съответно е преминал през българската граница на Митницата К. именно превозвайки обозначеното в същите количество гориво. Досежно предаването на стоката за превоз и осъществяването му през държавната граница с Република Г предоставените от тази страна документи не съдържат удостоверително изявление, а се основават на данни, посочени от нейния изпращач. Обстоятелството, че водачът е преминал държавната граница на ГКПП К., управлявайки посочения във фактурата и товарителницата товарен автомобил, и че с него е превозван бензин, съдът прие за установено въз основа на неоспорените данни от справките на ГД „Гранична полиция”. В тях обаче не е посочен регистрационен номер № Е 1461 ЕА, /вероятно ремарке/, който е вписан във фактурата и товарителницата. Не е установено по несъмнен, че количеството и видът на бензина, посочен в писмото от ГД „Гранична полиция”, са именно обозначените във фактурата и сертификата.

Правилата за разпределяне на тежестта на доказване в съдебно административното производство, каквото и това по оспорване на конкретния акт на митнически орган, определят, че администрацията следва да установи фактическите основания за издаване на акта. В конкретния случай, спрямо жалбоподателя са установени задължения, произтичащи от неправомерен внос на стоки от количество, за каквито не се установява да са въведени на митническата територия на страната на посочените в постановлението дата и час.

При този анализ на доказателствата в административната преписка съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма и съдържание, при спазена административна процедура, но при неправилно приложение на материалния закон.

С оглед изхода на спора и при направеното искане за това на жалбоподателя и се

следват разноските по делото. Такива от страна на Б. се доказват в размер на 1810 лв, от които 10 лв. държавна такса, 300 лв. депозит за съдебно-техническа експертиза и 1500 лв заплатено на адв. Орманлиева възнаграждение за процесуално представителство по договор за правна защита и съдействие от 18.01.2009 г.

Воден от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на А. Н. Б. от гр. С. Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № 42/ 20.08.2008 г., издадено от Н. на М. К., потвърдено с решение № А 179/ 04.03.2009 г. на директора на РМД С..

ОСЪЖДА Н. на М. Ю. да възстанови от бюджета на органа в полза на А. Н. Б., ЕГН: * сума в размер на 1810 /хиляда осемстотин и десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: